

Ако разбирате смисъла, който е вложенъ въ всѣка буква, или въ всѣка дума, вие ще можете да четете по тѣхъ. Като напишете или изговорите думата добъръ, трѣбва да се спрете върху буквата Д, съ която започва думата добъръ. Тази буква означава узрѣлъ плодъ. Значи, добриятъ човѣкъ съдържа въ себе си единъ узрѣлъ плодъ. Кажете ли, обаче, по-добъръ, тукъ вече имате процесъ, работа. За да стане по-добъръ, човѣкъ трѣбва да работи. Казвате, че единъ човѣкъ е богатъ, а другъ — по-богатъ. По-богатиетъ е въ процесъ на работа, а въ богатия има нѣщо завършено, нѣкаквъ резултатъ. Това, което казахъ за добрия човѣкъ, е само теоретическо знание. За васъ е важно да познаете добрия човѣкъ на практика, да видите, какво произвежда той върху васъ. Истински добриятъ човѣкъ указва влияние въ три направления: върху тѣлото, върху сърдцето и върху ума на човѣка. Ако добриятъ човѣкъ се приближава при нѣкой боленъ, последниятъ оздравява. Ако се приближи при човѣкъ, на когото сърдцето е смутено, той веднага го успокоява, внася въ сърдцето му миръ. Ако се приближи при човѣкъ, на когото умътъ е помраченъ и не може право да мисли, той внася въ ума му свѣтлина. Обаче, ако добриятъ човѣкъ действува само върху тѣлото на болния, той е една трета добъръ. Ако действува върху тѣлото и сърдцето на човѣка, той е две трети добъръ. И най-после, ако действува върху тѣлото, вър-